

בית המשפט המנהלי בתל אביב - יפו

ת"א-12-12-47021 טיאובי נ-אלמי שושנים בעמ' ואפ' –
ת"א-14-04-21106 אלמי שושנים בעמ' נ-טיאובי

זאת חניכנו:

1

מספר בקשה: 25

בפני כב' השופטת אנג'יל כהן

- המבקשים – נתבעים 2, 3-5 :
 1. אירגי קרמנשטיין
 2. גודמן קרמנשטיין
 3. דורי (רותללה) קרמנשטיין
 עיי ב"כ עוזד זיו עירוני

נ"ל

ב'ץ'אן טיאובי
עדי ב'יך עוזד עד' טל

המשיב – תובע

2

החלטה

- לפני בקשה מטעם נתבע 2 – אירגי קרמנשטיין, נתבע 3 – גודמן קרמנשטיין ונתבע 5 – דורי (רותללה) קרמנשטיין וליהן יכון יחד: "המבקשים" לחייב את המתבע – ב'ץ'אן טיאובי (להלן: "המשיב") בהפקות עורבה להבטחת הוצאותיהם, בהתאם לתקנות 45 לתקנות סדרה 45 האזרחי, תשמ"ד - 1984 (להלן: "תקס"א").
- עלוקן בתביעה כספית על סך 6,000,000 נ"ז (לצרכיו אגרה) בגין נזקים נטענים שגרמו למשיב עקב מעשים ומחדלים של המבקשים בעוולות של חומר לתם לב, רשלנות, גזל ושיית עושר ולא, במשפט. כן נטען כי יש לשאת בסכומים הנטוונים גם מכות זכות השיפוט עפי סעיף 9 לחוק הערכות, תשכ"ז-1967.
- בהתביעה נטען כי** עניינה של התביעה בכיסויים שהוחזק המשיב לנוכח הסדרות חובות העונשין 1 – אלמי שושנים בע"מ (להלן: "חברה") מכוח ערכותן ללא הגבלה בסכום לכל הנטען החברה שניתנה ל佗ות הבנק וכן, בשלזקים נספחים שנגורשו לו מכוח ערכות זו והתנהלות הנתבעים כלפי.

בית המשפט המחווי בתל אביב - יפו

ת"א-12-12-47021 טיאני נ אולמי שושנים בעמ ואו
ת"א-14-04-21106 אולמי שושנים בעמ נ טיאני

גף חינוך

1 החברה היתה פעילה בעיקר בתחום ניהול והפעלת אולמות אירוחים וחלק מבעלי המקרקעין
2 המציגים ברחוב המסגר 45, ת"א הודיעים גם כנוש 7104 חלקה 211 תת חלקות 3-4. משנת
3 1995 לעד, החברה אינה פעילה.

4 המציגים הינם אוחים בני משפחת קרמאנצקי. המציגים הם קרובו משפחתי של משפחת
5 טיאני (בניהם המשיב ונتابע, 4 – אחיו, קיומרט (טומאס) טיאני). בין שתי המשפחות
6 התקיימו יחסים עסקיים במשך שנים.
7 עד שנת 1993, היו המציגים יחד עם אחיהם דיר חמוטוללה קרמאנצקי בעלי המניות
8 והדיקטורים היחידים בחברה. החל משנת 1993 מוחזק המשיב (עבורי ונבור בני משפחת
9 טיאני) יחד עם נתבע 4 ב- 30%. מהן המניות של החברה (הציגים, יחד עם ד"ר
10 חמוטוללה קרמאנצקי, מוחזקים ב- 70% מהן המניות של החברה, מכוח פסחאי בתק'
11 944/92, משנת 1993 מוו המשיב ונتابע 4 (מכוח פסחאי שנגין בתפ' גס
12 לדיוקטורים בחברה. עם זאת, לאור הנסיבות השליטה בחברה הינה בידי משפחת
13 קרמאנצקי ובפועל בעיקר ע"י מציגים 3-2).

14
15
16 נען כי בפסחאי שנitin בונבנבר 1997 בת"א 891/96 חווינו החברה והמשיב (מכוח ערבותה)
17 לשלם לבנק לאומי לישראל (להלן: "הבנק") סך של 3.5 מיליון ₪ בתמיסת הפרשי הצמדה
18 ורביית וסקומיים נוספים. החברה לא שילמה את החוב הפקוד והמשיב שילם מכיסו את כל
19 הסכומים שנדרשו ע"י הבנק לחסידות החוב הפקוד.
20 המשיב טוען בכתב הותיעה כי המציגים 2-3 שנינו "חווה החיים" בחברה ומעורבים
21 בניהולה במידה בקשר עם המשיב; ידו על מגביה הפיננסית של החברה והתחייבו לפיו כי
22 ישאן אישיות בכל חברות החברה מלבד חטיבת 2-3 הינו לא ידרש להוציא כספים מכיסו
23 להסדרות החובות. בדיעבד, התברר למשיב כי מציגים 2-3 הינו לא מציג שוא וחותם את
24 התוצאות בחרס תום לב. לטענותו, הם הוציאו אותו לשאת לבן בכל הכספי שדרש
25 הבנק להסדרות החוב הפקוד וגם יתר הנזקים לא שילמו דבר על חשבן חובות החברה.
26 המשיב מוסיף וטוען כי הבנק נקט הליכים לפיו בלשכת הоказל"פ שטרתם היה לא בוגות
27 את החוב הפקוד. הליכים אלו יצרו לח כלכל עליון וגרכון לו נזקים. בלא ברוחה, שילם
28 מכיסו סכומי עתק עד לחסידות החוב הפקוד והנזקים אחרים לפיו, יחד ולהזדה, במלא
29 הסכומים ששלם לבנק.
30

31 המשיב טוען כי לפני מתן פסחאי בת"א 891/96 (וגם לאחר מכן), המשיב נוחל בשמו ובשם
32 החברה מופיעים עם הבנק לחסידות חובות החברה, התביעות הלו טורביס במלחים אל-

בית המשפט המחוון בתל אביב - יפו

ת"א-12-47021-טיאובי נ' אלמוני שוחננים בעמ' ואח'
ת"א-14-21106-טיאובי שוחננים בעמ' נ' טיאובי

גלאי חיצומו:

1 והסכימו להסכם חפשורה שהתגבש. באוגוסט 1998 הוגש הסכם פשרה עם הבנק אשר הוביל
2 עם החברה, אך נתנו בעם נמען בחופר וטס לב לאשר בשם החברה את התהסכם תורף פנוות
3 המוביל לפיקן, והבנק חמשך בהליכים שנתקט מול נכסיו המשיב לביית החוב הפסיק
4 והמשיב נדרש לנהל הליכים נושאים לנשפים ולוחזיה הרכאות. המשיב טוען כי הנתנו בעם
5 אחרים אינם נתונים אלה.
6
7 המשיב ממשיך טוען כי לאור התנהלות העתבעם, פעל מול הבנק להשגת חזזר אויש
8 שיוציא את המשיך הילבי משלם ובאוקטובר 2000 הגשים הסכם פשרה שלא כלל
9 את החברה, במסגרתו של המשיב לבנק על החיבור החופשוק סכום נוסף של 150,000
10 דולר אמריקאי בלבד לשילם את ההליכים הכספיים שהתנהל מולם בקשר עם החוב הפסיק.
11
12 המשיב טוען כי סחיף שלים לבנק בקשר עם החוב הפסיק 4,454 מיליון ש"ח היינו ש"ח סך של 8.8
13 מיליאן ש"ח משוחרר למושך והגבישה דן זון והוצאה סכמים נוספים בשל התנהלות
14 העתבעם ככלפי נתנו בעם אחרים ככלין, ביחס בלבד, לכל סכומי החייבת.
15
16 בסעיפים 94-102 לפתח התביעה בהליך דן, מעין המשיב כי במאי 2001 הגיע בברוחם"ש
17 המחוון בתל אביב תביעה כספית נגד העתבעם ונתבעים נוספים תביעה כספית על סך 3.5
18 מיליון ש"ח - ת"א 01/1767, בגין טקדים שנדרמו לו, בין היתר, בשל החוב הפסיק וחוזאות
19 משפטיות; והוגש כתבי הגנה ותביעה שכגדה. הצדדים ניחלו מוגעים ממונחים להסדרה
20 המשפכות בינויים (לרבות הילכי גישור), אך המתאים לא צלהו בינויים; וכן חתקיימנו מסטר
21 קדמי משפט ונוהלו הליכים מקדמים שלא הסתיימו.
22
23 בשנת 2007, עם הקמתה בימ"ש מחוזי מרכז, הועבר ההליך בת"א 01/1767 ומסטר התיק
24 שונה לת"א 07-6176-08-07.
25
26 בחודש יוני 2007 התקיימו קדים במשפט. במסגרתו הועסם כי הצדדים אישרו כתבי טענות
27 מוטוקנים והמשיב הגיע כתוב תביעה מוטוקן (צורף כנספה לו כתוב התביעה).
28
29 בפרוטוקול הדיון מיום 16.6.2011 בת"א 07-6176-08-07 (נספח ד' לבקשתו) נרשם מפי ביב
30 הצדדים כי:
31 "לאחר ששמענו את העורות בית המשפט, מתקבל עליינו שהן התביעה העיקרית והן
32 התביעה שבנגד מטעם מי מן הצדדים תימחקנה ללא צו להזאת".

בית המשפט המחוון בתל אביב - יפו

ת"א-12-12-47021 טיאבי נ' אלמוני שוטנים בעמ' ואן
ת"א-14-04-06 21106 אלמוני שוטנים בעמ' נ' טיאבי

תיק חוץ

עד מוסכם עליינו, כי אם התובע ו/או מי מתחזבאים שכונך יגישו תובענה חדשה באanton
עלות שכוכבי השגנות הקימיות בזיק זה – לא תיטען נגדם טענת התishiנות.
mbkshim לתחזיר את האגדה". (עמ' 15 שורות 24-28).

בפסק הדק שנitin באוינו יום בתיא 07-08-1764 עיי כב' חשי אי יעקב (נספח ד' לבקשתו)
אושורה הסכמת הצדדים ונתקף לה תוקף של פסק דין, כמו כן, התביעה והתביעות שכונך
נזהקנו, לא צו להוציאות.

במبدأ לכתב התביעה שלפני המשיב מציין כי:
"נקדים ונאמר, עד פורט להלן, בעל אף שפדר או שפדר או שפדר שמהלך שנות ה-
90 של המאה ה- 20 עד לשנת 2001 (כולל) לא חלה התבישנות על עלות התביעה דין
וזאת, בין השאר, מכוח הסכמה דינית בין הצדדים שקיבלה ותוקף פסק דין (ר' נספח ט')
לכתב התביעה דין) בבית המשפט המחוון מרכו (כב' השופט אבוחם יעקב) בקשר
להליכים משפטיים שתנהלו בין הצדדים (ת.א. (מחוי מרכו) 07-08-1764) בין השנים
2001-2011."

ביום 19.2.15 הגיעו המבקשים בקשה להורות על סילוק התביעה שלפני על חסף מוחמת אי
קיים וחולות נספח בדף חותם הפירות, הודאת בעל דין ו/או השופט שיפוטי, התבישנות,
ויתר והפטר (בקשה מס' 20).

לאחר שהוגשה תגונה מטעם המשיב ותשובה לתגובה מטעם המבקשים, דחאיית את הבקשה
בוחלטה מיום 15.3.2011.

לאחר שהחנתי את נספח כתוב התביעה המזוקן בתיא 07-08-1764 קבעתי באשר לפענת
התishiנות, כי התביעה דין ענייה בעילות אשר חועל זה מכבר בהליך נושא תיא 6176-
08-07 וועל כן, מכוח החוסכמה הדינית בין הצדדים שקיבלה תוקף של פס' י' ביום
16.6.2011, המשיב אינו מנע מלחייב את התביעה הנוכחית מוחמת התבישנותה.
עד נקבעי אין מקום לסייע התביעה בגיןוק כי כתוב התביעה עדיף פרומות וחושיב לא
קיים את החלטת כב' חשי אבוחם טל מיום 10.6.2011 בתיא 07-08-1764 בנסיבות הנושא
בקשה וכי אין מקום לקבל את תבוקה בס-בעונות האותות שהועל בבקשתו – הוודאות
בבעל דין ו/או השופט שיפוטי; ויתר, הפטר הרואן והכרעה בטענות אלה מצרך בירור
עובדת, אשר יעריך יודע עם בירורן של יתר הטענות שנטענות עיי הצדדים בתביעה.

בית המשפט המחוון בתל אביב - יפו

ת"א 12-12-47021-טיזוני נ' אולמי שופנים בעמ' וו/
ת"א-14-04-21106-אולמי שופנים בעמ' נ' טיזוני

תיק חיצוני

1

索赔-טענות המבוקשים בקשה שלפני:

- 2
3
4. **המציאות-טענות המבוקשים בקשה שלפני:**
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
- א. המבוקשים הם אורחים ותושבי חוץ, בשנות ה- 80 לתייהם. מטרת המשיב למזר אוותם להתקדמת עקרה ועיפוי ההחלטה היהת המתבע מוחנויל הוא טעם לחיבר ובענ' בחזקת ערובה.
- ב. המבוקשים עלולים לחינקל בקשיים לגבות את החוצאות שייכנו לטובנות המשיב לא. טלים את סכום פסח"ד שביהם יש השית' עליו ב多层次ת ת"א 20438/03. נפתח מדור תיק הוצאה ונקבעו חלכלי גבוי.
- ג. המשיב לא מסר את כתובתו המעודכנת, המשיב מתגורר בעיר רעננה אך בכתב התביעה מסר את תובנותיו הקודמת בתל אביב.
- ד. עסקין בתביעה סרכ. המשיב היה עובד של החברה וגרים להגנטוטותה הכלכלית במשאי זוף ומרמה וכן, ובש את נכסיה החברה ע"ש חברה בעלות אשтон.
- ב"כ. המבוקשים מפנה לטענות המבוקשים בבקשת לסייע על הסף מיום 19.2.15 (בקשה מס' 20) לפחות התביעה הקודמת שהולשה ע"י המשיב בירוי'ש מהווים נזקקה, אם לאחר שהנקנה עיל' המשיב: התביעה דע עומדת בוגז לחאלתו ביחס'ש מהווים מרכז ובוגז לתצהיר שנותן לביחר'ש בו הצהיר כי לא עבר לחובות החברה. כמו כן, עלות התביעה חתישון המשיב ויופר על זכות התביעה עתיך נגד החברה והפוקשים (בחזקיות קודמת נתן הפטר לד"ר השפט קרמןצקי, שמבייא גם לחפות של המבוקשים).
- עד נטען כי המשיב טוען בתביעה דע, בחומר תום לב ותוך שימוש לרעה בתלכתי משפט וכי בשיטת טלפונית מעבר לים בשנות ה- 90 של המאה והקודות מבקש. אמר לו בשם ובטם מבקש, כי יזאג לחסדי את החבר' של החברה ומכוון טענה זו מבקש המשיב לחיבר את המבוקשים בסכום התביעה. טענה זו נטענה ללא כל אסתטיקה והוא לא הוגרה בכתבי תביעה קודמים.
7. **המשיב הגיב לבקשתו וטען כי יש לדוחותה. תמציאות-טענות המשיב:**

בית המשפט המחווי בתל אביב - יפו

ת"א-12-12-47021-טיאבי נ' אלמוני שונים בעמ' זה
ת"א-14-04-21106-אלמוני שונים בעמ' נ' טיאבי

גלו ח'צטן.

1. א. תיק הוחליף נפתח בשנת 2007 וסגור בהסכמה עד לשנת 2009. בכך מפוזר זה ומזה מס' שים לא נפתחו נגד המשיבתיקי הוחליף וכן למשיבתיקי הוחליף פטורים.
2. ב. חסינה של מבקשים חיים תושבי חוץ אינם טעם עצמאי להטלת עורבה לחזאות בניסיבות העניין.
3. ג. סטטוט של המשיב בכתב התביעה הייתה נבנה במועד הגשת התביעה, וכן רב לאחר הגשת התביעה עבר לחזור בעיר רצונה לתקופה קצרה ולאחר מכן חזר לחזור בה'ן אשר נקבעה ביה'ן 71, תל אביב. מאוחר המשיב היה מיוצג כל חעת, לא היה צורך לבדוק על הש�וי.
4. ד. לא מתקיים אף אחד מהטעמים להטלת עורבה לחזאות בהתאם לתקנה 51 לתקף'א. ה'ן הטענו הוא יושב ואזרח ישראל, מטהל עניינו בישראל, יש לו נכדים בישראל, כתובות מגוריים בישראל, התזבב מיזוג עיר' ולא נפקדו לחובתו החזאות שלא שלו.
5. ה. מבקש 3 חinen פשוט רגיל, חייב כספים לבאים ומתחמק מהתשלט לעשען. טענותיו בבקשת ה'ן בחרור פום לבותך שימוש לרעה בהלכי משפט.
6. ג. לא מזכיר בתביעה סרך אלא בתביעה מובסת. מזכיר בתביעה שעכיה טובי והוא נשענת על ראיות בכתב.
7. ד. כתבי החגנה של המבקשים אין גראת עניינית לאירועים ולטענות העיקריות של המשיב וטענות המבקשים לסייע התביעה על הטף דין להיחות.
8. א. נטל החזואה המוטל על כתפי המבקשים בקשר לטענות על סיכון התביעה גדול במילוד והםבקשים לא עמדו בנטל זה ולא לבארה.
9. ב. ככל שלא יתקבלו טענות המשיב, מבקש כי סכום החזואה בעורבה לחזאות יהיה מינימאלי בפחות ולא יעלה על 10,000 ש'.
10. ג. ביחסות לתגובה מוסףים המבקשים וטענים כי חוויתה שהמשיב שילם את סכום פסה"ד בת"א 20438/03 לאחר שנתיים וрок לאחר נקיטת הליי הוחליף גדו, מחותקת את החשש שהוא החזוך בחזונו במתן עורבה; אולם ביחס'ש בחוללה מיום 30.4.15 דחפה את בקשה המבקשים לסייע התביעת על הסך ובבגדי שיש צורך בשמיית ראיות, אך אכן בכך

בית המשפט המחוון בתל אביב - יפו

ת"א-12-12-47021 טיאני נ אלמי שושנים בעמ' נה'
ת"א-14-64-21106 אלמי שושנים בעמ' נ' טיאני

תיק חתום.

1. כדי לפגוע בטעות. כבוד משקל שיש למבקשים נגד המשיב, כאמור בחלטות בימ"ש מיום 25.3.15; המשיב את חולק על העדבה כי התגorder ברעמה והוא מצרף לתוגבונו אסמכה מסחרת תפניות כי במועד הגשת התביעה התגorder בתל אביב; בשים לב לעובדה כי חמקשים הם תושבי חוליל בשנות ה- 80 לתייחס, תיקף, חפיק, ש"ט ע"ז, תרגומים, הלכי בעיימ, הליכים מקדמים, תצהירם, טיסות לישראל, הוצאות שהיא בישראל מבוקש להייב את המשיב בהפקוד ערבוה לפחות בגובה 5% מסכום התביעה בתיק.
- 2.
- 3.
- 4.
- 5.
- 6.
- 7.
8. לאחר שעינתי בנסיבות הצדדים, הגעת למסקנה ולפיה אין הבקשה להידוחות מהנימוקים
9. **בדלקמו:**
- 10.
- 11.
- 12.
- 13.
- 14.
15. בב' ח' צ' זילברטל בחלטה שננתן ברא"א 6353/12 אבorth נ' גרמן (16.1.13) פסק כי:
- 16.
17. הלהת היא כי, בכלל, אין להתנות את הזכות של תובע להביא את עגינו לדיון
18. לפני ערכות שיפוטיות בהפקוד ערבוה בספייה להבטחת הוצאות הנتابע אלא
19. במקרים נידירים. ובנסיבות תרגנות, וכי אין לחיבב תובע במוון ערבוה להוצאות
20. הנتابע מחייב עגינו בלבד; עקרון זה נובע מהתiction של זכות הגישה לערכאות
21. שהיא זכות חוקתית... תלה מכך, חייב מזבע בעורמה להוציאות נתבע פוגע בזכות
22. הקניין שלו (שלמה לוין תורת הפופולריות האזרחית (מחזרה שנייה (2008) 46, להלן;
23. ועוד נאמר בחיבור הניל, כי "... השיקולים העיקריים ששימשנו עד כת
24. בטעמי להפעלת תקנה 19 (הין) אי ציון בטורו של התובע בכתב התביעה
25. והמצאות התובע בחו"ל" (לוי, בעמ' 46-47).
26. עם זאת נפסק, כי בין יתר השיקולים שניתן לשקלן כאשר נבחנת בקשה לחיבב
27. תובע בעורמה להוציאות נתבע יבואו בחשבון. סיכויי קבלתה של התביעה והשאלה
28. כלום מזבור בנסיבות סורך. אלא שסתמי, בין היתר בשל הקושי לתרוך את
29. סיכויי התביעה כאשר עסקינו בתליך בערכתה הראשונה, שיקול זה בשלעטנו איינו
30. יכול, בדרך כלל, להביא לחיבב תובע בעורמה להוציאות הנتابע, אלא במקרים של
31. הילץ שניינו להונדרו כתלון סדק מובהק.

בית המשפט המחוון בתל אביב - יפו

ת"א-12-12-47021 טיאני אולמי שושנים בעמ' ואו
ת"א-14-04-21106 אולמי שושנים בעמ' נ טיאני

תיק חוצטן:

1 הלהה היא כי בסוגיה האמורה על בית המשפט לנגדו "במתקנות", מה גם
2 שימושות אי הפקדת ערובה להוואות הנ忝ע היא וחייבת הובעה (ע"א 2877/92
3 אל לטיף נ' מורתה בנימין למסחר ולבנייה (קרני שומרון) בע"מ פ"ד נס (3) 846,
4 850 (1993)). מurretת הכללים הנ"ל משקפת את האיון הרואין שבין זכות הגישה
5 לרראות אל מול אינטנס חנטע להבטחת הוואותיו (ענין ויצין, בפסקה 8,
6 80מן, בעמ' 901-900). בנסוף, וכי טיפורת להלו, גם מועד הגשת הבקשה לפי
7 התקנה ומועד הדיוון בת ביחס לשלב בו מצוי התליך יכולות להוות שיקול רלוונטי
8 לעניין הכרעה בבקשה להורות על הפקדת ערובה להבטחת הוואות הנ忝ע.
9 (הדגש אינו במקור – א.ב.).
10

11 באוגחה החלטה נקבע גם כי המזבבים העיקריים ששימשו טעם להפעלת תקנה 519
12 לתקס"א הם היעדר כתובות או חימצאות התובע בחו"ל זמכאן נלמד כי הדבר הינו
13 בעיקר על קיומם של קשיים "טכניים" שיש בהם כדי למנוע מהוועת היבשה, במיוחד ובהה
14 בדי, למפש את החוזאות שיפסקו לזכותו וכאשר אין מדובר בסיכון מסוג זה,
15 חיוב התובע בעזותה יחא חריג ונדריך.
16

17 בוגע לעובדה ולפיה בעבר לא שילם תובע הוואות משפט שהושתו עלי, נקבע
18 באוגחה החלטה בסע' 8:
19 "8. המשייבים פענו עוד כי יש משמעות לעובדה שהמבקש לא עמד בנסיבות
20 הוואות שנפסקו בעבר לזכותם. לשיטתם, בכלל, לא ראוי שענין זה יבוא בהשבות
21 השיקולים הכספיים לסוגיה, השיקול האמור לא נזכר, למשיב ידיעתי, בפסקות
22 בית משפט זה בוגע למרכיבי שיקול הדעת הרואים עת נשקלת הפעלת התקנה,
23 בפסקות בתוי הדין לעובדה מזוכר כי ניתן לחיב תובע במתן עדותה באשר מדבר
24 וכי שלא פרע תלוב קודם בהוואות משפט (ראו, למשל, ע"ג 1084/00 קידינגן ז'
25 אלילקי עבודה עפר כבישים ופיתוח ע"מ [פומס בנז] פ"ד ע' 625). אלא
26 שנוכח "הכל ... שאין בית המשפט מתייב תובע במתן עדותה להוואות מתמתת
27 עוננו בלבד" (רע"א 2146/04 מדינת ישראל נ' עיזון איברחות פ"ד נס (5) 865,
28 869 (2004)), חילוב במתן עדות נוכח אי תשלום הוואות שנפסקו בעבר, שיבול
29 לנכזח מחזרוabis, או ראי בדרכ כל (אם כי יתכו מקרים של התהממות
30 מהשלום הוואות, או גסיבות דומות אחרות, שיובילו להצדיק חילוב בערוכת
31 להוואות, אך יש להוכיח קיומו של הנסיבות המוחדות, מה שלא נעשה
32 בענייננו)". (הדגש אינו במקור – א.ב.).

בית המשפט המחוון בתל אביב - יפו

ת"א-12-12-47021 טיאני נ. אלמי שוטנים בעמ' ואה'
ת"א-14-04-21106 אלמי שוטנים בעמ' נ. טיאני

תיק חיצוני

- ב. בשלב זה, נוכח הוחומר המוינו בפני, לא שכעתני כי מוחבר במלמות יוצא דופן וחותם אשר מעדיק חיבור של המשיב בהפקות ערובה בשלב המקרווני שבממצא חסרי תוקף שלו,
- (1) המקשחים אינם טוענים להיסרין כי המשיב ולא נתען כי המשיב חסר יכולת כלכלית. המבקשים טוענים כי הוואיל ונפתח נגדו תיק הוהצלי'פ' בשנת 2007. לבירת סכם פסה"ד שנפתח ביום 18.4.07 בת"א 20438/03 רוק כנבודו שנתיים, בשנת 2009 שלם המשיב את חובו ונתקטו נגדו חלים בדי לשלם את החוב (צ'ו חוב בשלהי, עיקול, צ'ו מסאר, עיקול מקרען, עיקול רכבי, עיקול צד שלישן (מושג נספח 1 לבקש), חורי "שם וושבי חוויל ובשותה ה- 80 לחייהם, עלילם להתקל בקשיים לנפות מהמשיב את התוצאות משפט שיפסקו לטובתם ועל כן לש לטייב את המשיב מתוך ערובה כספית" (נספח 1 לתשובה המבקשים).
- (2) המשיב טען בתגובה כי חיתה מוחלקת על תוצאות פסה"ד ותק' כדי עזיר על פסה"ד שלגון עוי בזומי'ש שלום והנהל לפניו הרקב של ביהם'ש המחוון הגיעו חזודים לתוסכם פשרה אשר אושר עוי ביהם'ש וניתן לו תוגוף של פס"ד, המשיב שלם את הסכום הנוסכם (תיק הוהצלי'פ' נסגר, טענה זו של המשיב נטבכת בסעיף 2 לטענה מטעמו אשר צורן לתגובה, כן צירף המשיב קבלת בוג�ל לשלומים הסכום (נספח א' לתגובה).
- (3) בנסיבות שלפננו, לא מצאותי כי עצם העובדה שנטחנה כנגד המשיב תילק הוהצלי'פ' בשנת 2007 ואף נתקטו נגדו חלק מההקלכים שצינו המבקשים, בשים לב לכך שתיק הוהצלי'פ' נסגר בשנת 2009 והצדדים הגיעו להסכמה בנוגע לסכם פושא תיק הוהצלי'פ', עליה לדרכו מעשה שלמננו ניתן להסתיק כי בគונתו לחתמך מושלים חוצאות אם יפסך בתביעה דן.
- (4) לאור החבהורה מטעם המשיב בתגובה במוגע למתחות מגוויות והעובדה כי המשיב מצהיר בסעיף 7 לטענה שצורף לתגובה כי הוזע מזgorר כוות בנסיבות הירושומה בכתב התביעה (זמה גם הטענה במוועד הגשת התביעה), לא מצאותי כי קיים קושי לאזר את המשיב שיט בו כדי לפרט מהבקשים, במידה וזוכן בדיין, למשם את התוצאות שייפסקו לצוכותם.
- (5) העבודה שהמבקשים הינם וושבי חוויל, בשים לב לכך שהמשיב נמצא בארץ ולא נתען כי חוואיל יכולת כלכלית, אינה מצדיקה במסיבות שלפני חוויל של המשיב בהפקות ערובה. אמנם עצם חייו המבקשים תושבי חוויל מובילו לכך שהם יטריבו להוציא הוצאות בסכומים

בית המשפט המחוון בתל אביב - יפו

ת"א-12-12-47021 טיאבי נ' אלמוני שושנים בעמ' נח'
ת"א-14-04-21106 אלמוני שושנים בעמ' נ' טיאבי

תקח חיזומו.

גבורים יהסית לצרכי הגנטס; אך כל עוד לא שוכנعني על יסוד האמור בבקשתו ובתגובה; כי אין ביכולת המבקש לשלם את החזאות שיפסקו, ככל שפסקו; אין הצדקה לחיבת את המשיב – שהוא תובע פרט, בהפקות ערכיה גם אם הן הבלתי – המבוקש חם וושם תוץ.

באשר לשיכומי התרבות: (4)

משמעותה של סיקור המטען בתיק עד כה, עליה כי בטנגן לבקשתו בבקשת דען לא ניתן לקבוע כי מדובר בהלן סוק מובהק וכיסויו התרבותי כלפיהם קלושים-ביוור. אכן, כפי צוינו בחולתו מיום 25.3.15, למבקשים טענות רפניות וככוזות משקל בטנגן, לנטען בכתב התרבות ונראה כי התרבות צפואה להתקל בנסיבות גמורות יחד עם זאת, בשלך המקדמי בו מצוי חותך גופו, בטרם הגיעו הראות פועלם התבעם – המשיב ובשים לב ללחילתי מיום 30.4.15 בבקשתו מס' 20, יש קושי בהגדות תביעת המבוקש כ"חלק סרק מובהק".

משתקן, אין מקום לטעמי לטעג לשיקול של סיכון התרבות משקל בלעדי בהחלטה לחיבת את המבוקשים בהפקות ערכיה (ראו: רעיה 5738/13 אמו עילך נ' שירות בריאות כללית (14.11.13) פסקה 7 לפסק דין של סב' חשי-פי זילברטל).

ביחס זה יובחר כי ככל שיתקדם החלק שבפני וסיכון התרבות (וליתר דיוק – העדר סיכון התרבות) יתירר ביטר שאט; המבוקשים יהיו דוחאים להגש בקשה נספתן לחובב המשיב בחפקות ערכו, שתיבתו על סמך הנסיבות החודשות שיונצנו בהליך וראה בעניין זה: פסקה 10 א להחולתו בתי"א 2093/05 עד נ' אמריקה-ישראל למת אביב החדש השקעות בע"מ (3.2.14); רעיה 1572/14 עד נ' אמריקה-ישראל למת אביב החדש השקעות בע"מ (14.7.2014) פסקה 3 לפסק דין של סב' חשי-דניארו).

لسיכום: 10

- א. לאחר האמור לעיל, דין הבקשתה למידות.
- ב. לא מצאתי לנכון לפסק את הטענות הבקשתה. כל צד ישא בהונאותינו.
- ג. המוציאות תשלת ההחלטה לצדדים.

בֵּית הַמִּשְׁפֶּט הַמְּחוֹרָה בָּתֵּל אֲבִיב - יִפְּרוּ

ת"א-12-12-47021 טיאבי נ' אולמי שותפים בעמ' ואות'
ת"א-14-04-21106 אולמי שותפים בעמ' טיאבי

תיק חתום:

1

2

3

4

5

נרגנה הילם, י"ח אייר תשע"ה, 07 Mai 2015, בהדר הצדדים.

אטייגן

אבייל כהן שופט